

hindre Befolkningen i selv at raade Bod paa den politiske Kalamitet, som vi lide under. Disse Forslag gaa netop ud paa, at der ikke skal være nogen Overveielse fra Statsmyndighedernes Side, men at man skal overlade Befolkningen for dens egne Midler at fremme de økonomiske Forretninger, som paa Grund af den politiske Stagnation ikke kan fremmes ad ordinær Veie. Flere af disse Baner vilde muligvis eller sandsynligvis have faaet Tilskud paa forskjellig Maade fra Statsmagtens Side, hvis vi havde levet under andre politiske Forhold, men det er netop paa Grund af Forholdene, at Befolkningen har opgivet Haabet om i den nærmeste Fremtid at se noget Resultat af en Overveielse fra Lovgivningsmagtens Side. Netop fordi Befolkningen føler, at det er ørkesløst at vente noget Resultat af Forhandlingerne her i dette Thing, har den taget denne Sag i sin egen Haand, og i Henhold til det Løfte, kan jeg gjerne sige, eller i alt Fald de Præcedenter, der foreligge om, at naar man selv skaffer Midlerne til Veie, vil man ikke herfra negte den at faae disse for dens økonomiske Velfærd betydningsfulde Anlæg udførte. Det er i dette Haab, man har sat sig i Bevægelse, har sikket sig de fornødne Midler, kort sagt, har arbejdet for at fremme disse Sager. Ved Dagsordenens Vedtagelse erklærer man ikke alene, at man ikke kan forhandle med den nuværende Regjering paa Grund af, at de politiske Uoverensstemmelser ere for store, men man erklærer tillige, at man vil negte Befolkningen, saa vidt det staar til den, at raade Bod paa de Ulykker, hvorunder den lever i politisk Henseende.

Judenriksministeren (Finzen): Jeg vilde have gjort omtrent de samme Bemærkninger som den ærede Thingmand, der nu satte sig, nemlig, at det er det høie Thing bekjendt, at disse 4 Sidebaner, som ere optagne i det Forslag til Lov, der nu staar paa Dagsordenen, om Meddelelse af Koncession til Anlæg og Benyttelse af forskjellige Sidebaner til Statsbanerne, ikke ere opstillede i Lovforslaget i Henhold til Regjeringens eget Initiativ, men efter Andragende fra Befolkningen i de paagjældende Distrikter, Andragender, som Regjeringen har troet at burde imødekomme. Følgen af, at den motiverede Dagsorden, som er bragt i Forslag, vedtages ogsaa med Hensyn til dette Forslag, bliver altsaa den, at det ikke kommer til at gaa ud over Regjeringen, men at det kommer til at gaa ud

over Befolkningen i disse Distrikter, som ogsaa har sine Repræsentanter her i Folkethinget.

Bojsen: Af alle de Sager, om hvis tidligere Skjæbne vi have Erfaring her i Landet, er der ingen, der for mig taler stærkere om Ufrugtbarheden og Umuligheden af at føre en Forhandling med Udbytte under den nuværende Regjering end netop denne. I samme Grad som Anliggendet synes ringere, i samme Grad som Anliggendet kan synes at gaa udenfor den hele politiske Konflikts Omraade, i samme Grad bliver Vidnesbyrdet netop saa meget stærkere, og det er netop det, man har oplevet de foregaaende Aar ved disse saavel som ved adskillige andre Sager — jeg kunde nævne flere andre Exempler. Det er for mig mere end noget Andet et Vidnesbyrd om, hvor vanskeligt det er, ja hvor umuligt det er at komme ud over Meningsforskjellighederne, saa længe vi mangle en Ledelse, der har stillet sig til Opgave at skaffe Forstaaelse til Veie. Det er derfor, jeg har tilladt mig at stille det samme Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, thi det er for mig en indvunden Erfaring, at slige Sager som denne ikke ville kunne føres igjennem uden at støde paa uoverkommelige Vanskeligheder paa sin Veie.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet var Forhandlingen sluttet.

Øvnenævnte Forslag af Bojsen om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, vedtoges med 59 Stemmer mod 14.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Forste Behandling af Forslag til Lov om visse Pligtforsler paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Bojsen: Jeg skal tillade mig at stille det samme Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, som ved den foregaaende Sag.